Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1913.

Nr. 59.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1913 L. 78.815 w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Sokalu na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 13. lipca 1896 (dz. u. kr. Nr. 49/VII.) do pobierania opłat mytniczych od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 60.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. maja 1913 L. 82.946 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Buczaczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Buczaczu na lat pięć koncesyę z dnia 5. sierpnia 1903 (Dz. u. kr. Nr. 83/VIII.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 61.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1913 L. 74.530 w sprawie przedłużenia gminie miasta Brzeżany koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Brzeżany na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 25. lipca 1905 (Dz. u. kr. Nr. 95) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 62.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1913 L. 74.529 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez przekop Wisły pod Jankowicami i od przewozu przez stare koryto Wisły w Jankowicach pod Podjarkami.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Chrzanowie na lat pięć koncesyę z dnia 25 lipca 1907 (Dz. u. kr. Nr. 87/III.) do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez przekop Wisły pod Jankowicami i od przewozu przez stare koryto Wisły w Jankowicach pod Podjarkami w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 63.

Ustawa

z dnia 21. kwietnia 1913 o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bielan.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bielan wraz z korekcyą i obwałowaniem lewych dopływów Wisły na tej przestrzeni w powiatach Chrzanowskim i Krakowskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 9,000.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7 ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p Nr. 4 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane powiaty datkiem konkurencyjnym w wysokości dziesięciu procent kosztów, a mianowicie: powiat Chrzanowski w kwocie 439 000 K, powiat zaś Krakowski w kwocie 461.000 K

Datki konkurencyjne uiścić mają interesowane powiaty w dwudziestu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy mają być te datki pokryte zaliczkowo z funduszu krajowego.

Interesowane powiaty obowiązane są ponieść koszta wykupna gruntów i odszkodowań za grunta za wynagrodzeniem, mającem się oznaczyć po cenach zatwierdzonego kosztorysu.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli § 66 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz u. kr. Nr. 38 według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być ochronione.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatów oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i powiatów w § 3 wyszczególnionych.

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia, mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administracyę państwa.

§ 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, szkarp, potoków i rowów materyałowych;

2 z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania, administracyi funduszu konserwacyjnego, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmuje Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak reprezentacyom interesowanych powiatów przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 8.

Datki konkurencyjne powiatów interesowanych mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe Urzędy podatkowe w ten sam sposób, jak podatki i wpłacane do Kasy Wydziału krajowego.

§ 9.

Wysokość procentu dodatków, jakie uiszczać mają corocznie po skończeniu budowy interesowane powiaty w myśl § 3 tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§ 10.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w § 8 tej ustawy może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1913.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.
Trnka w. r. **Zenker** w. r.

Nr. 64.

Ustawa

z dnia 21. kwietnia 1913 o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bodzowa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Obwałowanie prawego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bodzowa wraz z obwałowaniem wstecznem rzek Soły i Skawy, tudzież korekcyą i obwałowaniem prawych dopływów Wisły na tej przestrzeni w powiatach: Bialskim, Wadowickim i Wielickim (Podgórskim) ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 11,200.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7 ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p Nr. 4 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane powiaty datkiem konkurencyjnym w wysokości dziesięciu procent kosztów, a mianowicie: powiat Bialski w kwocie 259.200 K, powiat Wadowicki w kwocie 539.300 K, powiat zaś Wielicki (Podgórski) w kwocie 321 500 K.

Datki konkurencyjne uiścić mają interesowane powiaty w dwudziestu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy mają być te datki pokryte zaliczkowo z funduszu krajowego.

Interesowane powiaty obowiązane są ponieść koszta wykupna gruntów i odszkodowania za grunta za wynagrodzeniem, mającem się oznaczyć po cenach zatwierdzonego kosztorysu.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli § 66 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być uchronione.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatów oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i powiatów w § 3 wyszczególnionych.

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia, mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administracyę państwa.

§ 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, szkarp, potoków i rowów materyałowych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4 stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania administracyi funduszu konserwacyjnego, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak reprezentacyom interesowanych powiatów przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 8.

Datki konkurencyjne powiatów interesowanych mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe Urzędy podatkowe w ten sam sposób, jak podatki i wpłacane do Kasy Wydziału krajowego

§ 9.

Wysokość procentu dodatków, jakie uiszczać mają corocznie po skończeniu budowy interesowane powiaty w myśl § 3 tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§ 10.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w § 8 tej ustawy może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1913.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Heinold** w. r.
Trnka w. r. **Zenker** w. r.

Nr. 65.

Ustawa

z dnia 21. kwietnia 1913 o konserwacyi robót regulacyjnych na potoku Kisielinie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam na podstawie § 6 ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kraj. Nr. 66 i § 7 ustawy z dnia 22. września 1896 Dz. u. kraj. Nr. 65, co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania robót regulacyjnych na potoku Kisielinie od mostu na drodze gminnej w Woli radłowskiej do Wisły wraz z dopływami, tudzież obwałowania Wisły od Woli rogowskiej do ujścia

Dunajca i obwałowania lewego brzegu Dunajca od Biskupic radłowskich do Wisły mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych, tudzież szkarp potoków;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków funduszu krajowego i spółek wodnych, zawiązanych w myśl § 4 ustawy z dnia 1 lipca 1886 Dz. u. kraj. Nr. 66 dla regulacyi dolnej Kisieliny i w myśl § 4 ustawy z dnia 22. września 1896 Dz. u. kraj. Nr. 65 dla regulacyi górnej Kisieliny.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółek wodnych w § 1 pod 3. wymienionych wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach, począwszy od roku 1911 do roku 1913 włącznie po 5.500 K, razem 11.000 K.

Z powyższego datku 5.500 K uiszczać ma spółka wodna dla regulacyi dolnej Kisieliny 4.300 K, spółka wodna zaś dla regulacyi górnej Kisieliny 1.200 K.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1910 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl § 6 ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kraj. Nr. 66, niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§ 1 i 2 mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków konserwacyjnych, wynikłych z powodu klęsk elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków konserwacyjnych, brakująca reszta zostanie rozłożoną niezależnie od stałych datków rocznych w § 2 ustanowionych po połowie na fundusz krajowy i na spółki wodne, na te ostatnie w stosunku do rzeczywistych wydatków w odnośnych perymetrach melioracyjnych.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych, zarząd funduszu konserwacyjnego i naczelny nadzór nad wykonanemi robotami obejmie stosownie do postanowień § 7 ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kraj. Nr. 66 i § 7 ustawy z dnia 22. września 1896 Dz. u. kraj. Nr. 65 Wydział krajowy.

Wszelkie też datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry, dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§ 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych, zajmą się spółki wodne według miary ustanowionej w prawnie obowiązujących statutach spółek.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków konkurencyjnych może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych robót, jak: wałów ochronnych, łożysk i ubezpieczeń brzegów potoków, szluz, przepustów, rowów i innych urządzeń są wzbronione.

W szczególności zostają wzbronione:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożyska potoków, wały ochronne i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów potoków i rowów, skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wikliną i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na szkarpach potoków, rowów i wałów.

§ 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie i utrzymywanie drzew, z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym Wisły, Dunajca i Kisieliny;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p., zbiorników wody i studzien w odległości do 20 metrów włącznie od wałów;

c) oranie ziemi bliżej, aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i brzegów Kisieliny, a na pół metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły, Dunajca i Kisieliny, z wyjątkiem miejsc, gdzie sadzenie to jest bezwzględnie konieczne dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk.

Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże Namiestnictwo w profilu inundacyjnym Wisły i Dunajca, Wydział krajowy zaś w profilu inundacyjnym Kisieliny.

§ 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę obowiązane są gminy i obszary dworskie, położone w okręgu konkurencyjnym na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materyałów i narzędzi do obrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materyały zaś otrzymają strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i spółkami wodnemi.

Dalsze postanowienia, mające na celu obronę wałów w czasie powodzi zarówno jak i ochrony wykonanych robót regulacyjnych, wydane zostaną w osobnem rozporządzeniu wykonawczem przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 10.

Przekroczenie niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i robót publicznych.

Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1913.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r. **Trnka** w. r.

Zenker w. r.

Nr. 66.

Ustawa

z dnia 21. kwietnia 1913 o pokryciu nadwyżki kosztów regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Nadwyżka kosztów regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy w kwocie 77.000 K ma być pokrytą po myśli § 7 ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 po połowie, najwyżej jednak do kwoty 38.500 K przez kraj i państwowy fundusz melioracyjny, ten ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§ 2.

Datki kraju i państwa na pokrycie tej nadwyżki mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 19. marca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 20; co do terminu zaś i sposobu wpłaty zostanie zawarty układ z Administracyą państwa.

Gdyby rzeczywiste wydatki nie wymagały całej kwoty 77.000 K, nastąpi stosunkowo obniżenie datków kraju i państwa.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1913.

Franciszek Józef w. r.

Zaleski w. r. **Zenker** w. r.

Nr. 67.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 65.351 o przedkładaniu deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1914/1915.

W myśl § 39 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1914/1915 termin od 10. lipca do 10. sierpnia 1913.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego, a tem samem do przedkładania dotyczących deklaracyj obowiązani są wszyscy, trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem, lub zajęciem na zysk obliczonem.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed, lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w tym razie owe doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracyi w należytym terminie, czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisya podatku zarobkowego, względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych, określonych bliżej w §§ 78 i 82 ustawy przedkładać należy deklaracyę właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą, wedle najlepszej wiedzy i sumienia; podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

W razie wniesienia pisemnej deklaracyi, obowiązani są kontrybuenci wypełnić jak najdokładniej wszystkie rubryki odnośnego formularza.

Ścisłe dopełnienie tego obowiązku wskazanem jest w pierwszym rzędzie we własnym interesie kontrybuentów.

Druków na deklaracye udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzeniu deklaracyi, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracyi powołane są w miastach Lwów i Kraków c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyj urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące. Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności, niemiłych zarówno dla stron, jak dla władz, upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyj.

Gdyby przeto żarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 31. maja 1913.

Nr. 68.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 70.804 o przedłużeniu terminu do przedkładania władzom podatkowym fasyj do podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1913.

Wskutek reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 29. maja 1913 L. 36.013 przedłuża krajowa Dyrekcya skarbu wyznaczony w obwieszczeniu z dnia 20. marca 1913 L. 37.192 termin do przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1913 do 31. lipca 1913.

Lwów, dnia 3. czerwca 1913.

Nr. 69.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. czerwca 1913 L. XVI. b. 5/122, którem ustanawia się dalsze komisye powiatowe dla zalesień ochronnych.

Po myśli § 1 rozporządzenia wykonawczego z dnia 23. sierpnia 1909 Dz. u. kraj. Nr. 117 do ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Dz. u. kraj. Nr. 94 c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym ustanawia dalsze komisye powiatowe dla zalesień ochronnych w siedzibach następujących Starostw:

1. Kraków.
2. Chrzanów.
3. Gródek Jagielloński.
4. Żółkiew.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.